

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/191/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114226729
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8114226729.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobkyne: C. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., T. XX/XX, právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 163/66, proti žalovanému: Slovak Telekom, a s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 28, IČO: 817 62, právne zastúpený JUDr. Petrom Škerlíkom, advokátom so sídlom Dolný Kubín, J. Ťatliaka 2051/8, o návrhu žalobkyne na obnovu konania, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č. k. 13C/204/2014-32 zo dňa 24.05.2016 takto

rozhodol:

Mení uznesenie vo výroku o trovách konania tak, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil konanie a žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 167,78 eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, a to na účet právneho zástupcu žalovaného v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

2. Uznesenie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa návrhom zo dňa 03.10.2014 domáhala obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 28Ro/2/2011, žiadala nariadiť odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Prešov zo dňa 18.01.2012, č. k. 28Ro/2/2011-32 a navrhla uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť jej trovy konania. Písomným podaním doručeným súdu dňa 23.03.2016 žalobkyňa svoj návrh v celom rozsahu vzala späť a navrhla konanie zastaviť, pričom bližšie dôvody späťvzatia návrhu na obnovu konania neuviedla. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 96 ods. 1 až 3 O.s.p. konanie zastavil. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 146 ods. 2 veta prvá 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa vzala návrh na obnovu konania v celom rozsahu späť a žiadala konanie zastaviť, čím procesne zaviniła zastavenie konania, a preto jej uložil povinnosť uhradiť trovy konania žalovanému. Súd prvej inštancie žalovanému priznal náhradu trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby po 61,87 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k návrhu na obnovu konania z 31.10.2014), 2 x paušál vo výške po 8,04 eur, spolu na odmene je to 139,82 eur. Keďže právny zástupca žalovaného je platcom DPH, bola mu súdom prvej inštancie priznaná aj DPH vo výške 20 % zo sumy 139,82 eur, čo je výška 27,96 eur. Takto bola priznaná na trovách právneho zastúpenia žalovanému suma 167,78 eur. S poukazom na ust. § 149 ods. 1 O.s.p. bolo uložené náhradu trov zaplatiť advokátovi žalovaného.

3. Proti uvedenému uzneseniu, a to čo do výroku o trovách konania v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Poukázala na nejednotnú rozhodovaciu prax na Krajskom súde v Prešove pri povoľovaní obnovy konania v spotrebiteľských veciach, preto zobrala svoj návrh späť. Podľa jej názoru mal súd rozhodnúť o náhrade trov konania aplikujúc ust. § 150 ods. 1 O.s.p. V základnom konaní v rozpore so spotrebiteľským právom ju súd zaviazal zaplatiť žalovanému plnenie z neprijateľnej zmluvnej

podmienky - zmluvnej pokuty. Platobný rozkaz vôbec nemal byť vydaný, lebo je to v rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p. Sú preto vo veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa na to, aby náhrada trov konania nebola priznaná. Poukázala na judikatúru Krajského súdu v Prešove, a to rozhodnutie sp. zn. 1Co/90/2015 z 23.04.2015, ako aj sp. zn. 20Co/314/2015 zo dňa 17.12.2015. Pre úplnosť poukázala aj na jej osobné pomery, uviedla, že je rozvedená so 7-ročným dieťaťom, na ktoré poberá rodinné prídavky vo výške 23,52 eur mesačne a na ktoré jej bývalý manžel platí výživné 70,- eur mesačne. Pracuje v spoločnosti S. a.s. R., na dobu určitú, do konca roka 2016 a na polovičný úväzok s čistým mesačným príjmom 204,- eur. Po zaplatení najnutnejších výdavkov na bývanie, dopravu a telefón jej zostáva 50,- cca 60,- eur mesačne. Ak by jej nepomáhala mama, nevyžila by. Z uvedených dôvodov navrhla uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmeniť a náhradu trov konania žalovanému nepriznať.

4. K odvolaniu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhol zamietnuť návrh na zmenu uznesenia podľa § 417 ods. 1 CSP a priznať mu trovy odvolacieho konania vo výške 30,22 eur. Vyslovil svoj nesúhlas s tvrdením žalobkyne, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Tak CSP ako aj O.s.p. ustanovujú strane, ktorá procesne zavinila zastavenie konania, aby trovy súd priznal protistrane. Žalovaný nezávinil podanie žaloby, ani jej späťvzatie, preto mu patria trovy, ktoré tým boli spôsobené, a to aj z právneho aj morálneho hľadiska. Tvrdenie žalobkyne, že v základnom konaní bola neprávom zviazaná na plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a len z neznalosti nepodala odpor proti platobnému rozkazu je nesprávne. V konaní o obnove konania súd skúma dôvody obnovy a až v ďalšej časti skúma, či obnovou napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Dôvodom hodným osobitného zreteľa nemôže byť tvrdenie žalobkyne, a to v prvej časti konania o obnove. Súd nemôže pri rozhodovaní o trovách hodnotiť, či právoplatné rozhodnutie je, alebo nie je v rozpore s ust. § 172 ods. 9 O.s.p. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ktorými možno odôvodniť nepriznanie trov musia byť jasné, zrozumiteľné a zreteľne dané a preukázané. Návrh bol vzatý späť po tom, čo bolo nimi podané vyjadrenie k žalobe s tvrdením, že dôvod na povolenie obnovy nie je daný. Preto tvrdenia žalobkyne nemôžu byť dôvodom na nepriznanie trov, ktoré im zavinením žalobkyne vznikli. Aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze. Ak žalobkyňa tvrdí, že bola poškodená nesprávnym platobným rozkazom, mohla podať proti nemu odpor. Rovnako žalobkyňa iba poukázala na svoje osobné pomery, ktoré nepreukázala. Pre prípad úspechu si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 30,22 eur, ktoré špecifikoval.

5. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobkyne sa žalobkyňa nevyjadrila.

6. Odvolací súd pre zrozumiteľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie (Okresný súd) správne rozhodoval podľa ust. Občianskeho súdneho poriadku a zo zákona č. 99/1963 Zb. (v znení doplnkov účinného do 30.06.2016), tak odvolací súd musí potuľpovať a vec posúdiť už podľa nového Civilného procesného kódexu, a to zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorý nadobudol účinnosť dňom 01.07.2016, pričom aplikoval ust. § 470 ods. 1, 2 CSP s tým, že účinky procesných úkonov zrealizovaných pred súdom prvej inštancie (Okresným súdom) do 01.07.2016 ostali zachované.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 389 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

8. Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 O.s.p.).

9. Ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť (§ 150 ods. 1 O.s.p.).

10. Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane (§ 256 ods. 1 CSP).

11. Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP).

12. Účelom ust. § 150 ods. 1 O.s.p., účinného do 30.06.2016 ako aj § 257 CSP účinného od 01.07.2016 je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynula z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Aplikácia ust. § 257 CSP prichádza do úvahy vtedy, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Pritom rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Súd je pritom povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné prihliadať (pozri uznesenie NS SR z 28.01.2010, sp. zn. 2N Cdo/17/2009).

13. Pri posudzovaní každej veci musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých strán sporu a vziať do úvahy nielen to, aké sú pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale aj toho, aký bude mať dopad aplikácia ust. § 257 CSP na protistranu sporu. Významným z hľadiska aplikácie tohto ustanovenia môže byť v určitej veci tiež to, za akých okolností bol nárok uplatnený na súde, aký bol postoj strán sporu k veci, ako pristupovali v priebehu konania k plneniu procesných povinností strany sporu a podobne (viď napr. uznesenie NS SR zo 17.10.2013, sp. zn. 3M Cdo/30/2012).

14. Vzhľadom na uvedené, je možné moderačné právo súdu využiť za situácie, keď ide o dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Úlohou súdu je tieto podmienky v každom konkrétnom prípade náležite objasniť a po zistení ich existencie tieto tvoria podklad pre rozhodnutie súdu o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu zistený skutkový stav vyplývajúci z obsahu predmetného spisu umožňuje záver o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa pre aplikáciu výnimočného ust. § 257 CSP. Významnými z hľadiska aplikácie uvedeného ustanovenia sú okolnosti podania návrhu na obnovu konania, ako aj dopad aplikácie ust. § 257 CSP na pomery strán sporu. V prejednávanej veci je potrebné prihliadnuť na samotný predmet konania a okolnosti, za ktorých bol návrh na obnovu konania podaný. V konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 28Ro/2/2011 bolo žalobcovi platobným rozkazom okrem iného priznané právo na sumy proti žalovanej, a to z dôvodu uplatnenej zmluvnej pokuty. V súčasnosti sú zmluvné podmienky, z ktorých bolo priznané právo považované v iných súdnych konaniach ako neprijateľné zmluvné podmienky, kedy žalobcovia nemôžu mať priznané právo na ich plnenie (viď judikatúru súdov napr. rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 7C/314/2014 zo dňa 17.12.2015 a rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/30/2012 zo dňa 26.04.2012, sp. zn. 20Co/314/2015 zo dňa 14.12.2015 a pod.). Odvolací súd má za to, že by bolo v rozpore s princípom spravodlivosti, keby žalovanému, ktorému bolo v pôvodnom konaní priznané plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, bola v konaní o obnove konania priznaná aj náhrada trov konania. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že žalovaný je prosperujúcou právnickou osobou, existujúcou na obchodnom trhu dlhšiu dobu, na ktorého aplikácia ust. § 257 CSP nebude mať tak výrazný nepriaznivý vplyv na jeho majetkové pomery, ako by to bolo za situácie, ak by žalobkyňa bola zaviazaná na náhradu mu trov konania.

16. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania tak, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznal, napriek tomu, že žalobkyňa späťvzatím žaloby zavinila zastavenie konania.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni priznal ich náhradu a v odvolacom konaní neúspešnému žalovanému nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.